

Com. cult., 57

CANCELARIA DE STAT A REPUBLICII MOLDOVA

Nr. 31-06-5662

Chișinău

„20” iulie 2017

Biroul Permanent al Parlamentului

În temeiul art.58 din Regulamentul Parlamentului, adoptat prin Legea nr.797-XIII din 2 aprilie 1996, se prezintă Avizul asupra proiectului de lege cu privire la modificarea și completarea Codului Audiovizualului al Republicii Moldova nr.260-XVI din 27 iulie 2006 (inițiativa legislativă nr.189 din 13 iunie 2017), aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.561 din 19 iulie 2017.

Anexe:

1. Hotărârea Guvernului privind aprobarea Avizului (în limba română – 1 filă și în limba rusă –1 filă);
2. Avizul asupra proiectului de lege (în limba română -3 file).

Secretar general al Guvernului

Lilia PALII

Ex.: T.Știrbu
Tel.022-250-135

SECRETARIATUL PARLAMENTULUI REPUBLICII MOLDOVA	
D.D.P. Nr.	1463
„20” 07	2017
Ora	

Casa Guvernului,
MD-2033, Chișinău,
Republica Moldova

Telefon:
+ 373-22-250104

Fax:
+ 373-22-242696

GUVERNUL REPUBLICII MOLDOVA

HOTĂRÎRE nr.561

din 19 iulie 2017

Chișinău

**Pentru aprobarea Avizului la proiectul de lege
privind modificarea și completarea Codului audiovizualului
al Republicii Moldova nr. 260-XVI din 27 iulie 2006**

Guvernul HOTĂRĂȘTE:

Se aprobă și se prezintă Parlamentului Avizul la proiectul de lege privind modificarea și completarea Codului audiovizualului al Republicii Moldova nr. 260-XVI din 27 iulie 2006.

Prim-ministru

Contrasemnează

Ministrul justiției

PAVEL FILIP

Vladimir Cebotari

Aprobat
prin Hotărîrea Guvernului nr.561
din 19 iulie 2017.

AVIZ
la proiectul de lege privind modificarea și completarea
Codului audiovizualului al Republicii Moldova
nr. 260-XVI din 27 iulie 2006

Guvernul a examinat proiectul de lege privind modificarea și completarea Codului audiovizualului al Republicii Moldova nr. 260-XVI din 27 iulie 2006, înaintat cu titlu de inițiativă legislativă (nr. 189 din 13 iunie 2017) de către un grup de deputați în Parlament, și relevă următoarele.

Potrivit proiectului se propune asigurarea securității informaționale a statului. Soluția propusă este orientată spre condiționarea radiodifuzorilor în vederea transmisiei doar a programelor de televiziune și radio cu conținut informativ, informativ-analitic, militar și politic care sînt produse în statele membre ale Uniunii Europene, SUA, Canada, precum și în statele care au ratificat Convenția europeană cu privire la televiziunea transfrontalieră.

Deși norma de la art. 9 alin. (2¹) (pct.3 din proiect) permite transmisia programelor de televiziune și radio cu conținut informativ, informativ-analitic, militar și politic care sînt produse în statele membre ale Uniunii Europene, SUA, Canada, precum și în statele care au ratificat Convenția europeană cu privire la televiziunea transfrontalieră, aceasta nu interzice transmisia programelor de televiziune și radio cu conținut informativ, informativ-analitic, militar și politic din alte state, or, potrivit notei informative, scopul proiectului (în particular, art. 9 alin. (2¹)) este de a limita transmisia emisiunilor de acest gen produse în statele care nu corespund standardelor și rigorilor internaționale, precum și din statele care nu sînt parte a Convenției europene cu privire la televiziunea transfrontalieră.

În acest sens, precizăm că nu pot fi invocate anumite sancțiuni pentru încălcarea prevederilor de la art. 9 alin. (2¹), în măsura în care dispoziția acestuia nu stabilește oarecare limitări la transmisia programelor de televiziune și radio cu conținut informativ, informativ-analitic, militar și politic.

Subsecvent, remarcăm că norma este lacunară în partea ce ține de retransmisia programelor de televiziune și radio cu conținut informativ, informativ-analitic, militar și politic, motiv pentru care urmează a fi completată în acest sens.

Subsidiar, menționăm că art. 32 din Constituția Republicii Moldova garantează libertatea gândirii, a opiniei, precum și libertatea exprimării în public prin cuvînt, imagine sau prin alt mijloc posibil. Dreptul la libertatea opiniei și a

exprimării este garantat și de art. 10 din Convenția europeană a Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Art. 10 din Convenție nu impune doar obligația negativă a statului de a nu interfera. El cere, de asemenea, ca statul să faciliteze exercitarea dreptului la libera exprimare. Statele contractante au obligația pozitivă de a lua toate măsurile necesare pentru a promova libertatea de exprimare, în special prin mass-media (a se vedea cauza *Ozgur Gudem v Turcia*, 2000).

În același context, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că publicul are dreptul să primească, prin intermediul presei, informații asupra unui subiect, chiar dacă faptele în cauză și problemele ridicate sînt litigioase, atunci cînd este vorba de interesul public (hotărîrea din 26 aprilie 1979, în cauza *Sunday Times c. Regatului Unit*).

De asemenea, Curtea a statuat că autoritățile statului trebuie să tolereze critica, chiar și atunci cînd aceasta este considerată provocatoare sau insultătoare (cauza *Ozgur Gudem c. Turciei*, hotărîrea din 16 martie 2000, § 60).

În conformitate cu jurisprudența constantă a Curții Europene a Drepturilor Omului, orice ingerință în dreptul la libera exprimare trebuie să fie legală și necesară într-o societate democratică.

Curtea a stabilit că, în hotărîrile sale privind respectarea art. 10 din Convenție, discursurile politice sau cele ce vizează un interes public general nu permit restrîngerea dreptului la libertatea de exprimare (a se vedea, printre multe altele, *Ayse Öztürk c. Turciei*, nr. 24914/94, hotărîrea din 15 octombrie 2002, § 67).

În opinia nr. CDL-AD(2013)038 asupra legislației Republicii Italia privind defăimarea (p. 81), Comisia Europeană pentru Democrație prin Drept (Comisia de la Veneția) a evidențiat că „Autoritățile publice trebuie să respecte dreptul jurnaliștilor de a disemina informațiile ce se referă la un interes general, inclusiv prin recurgerea la un grad de exagerare sau provocare, cu condiția ca aceștia să acționeze în conformitate cu principiul responsabilității jurnalistice”.

De asemenea, Comisia de la Veneția reamintește că apărarea „ordinii constituționale”, „moralei publice”, „demnității” sau a persoanelor este un scop legitim pe care statul îl poate urmări, însă, acest fapt nu poate justifica o interferență cu libertatea de exprimare (opinia nr. CDL-AD(2015)015, asupra legislației Ungariei privind mass-media, p. 30).

Principiul „cel mai puțin intruziv” (least intrusiveness) este un element important al cerinței de proporționalitate (opinia Comisiei de la Veneția nr. CDL-AD (2016)011 privind Legea Turciei nr. 5651 privind reglementarea publicațiilor pe internet și combaterea infracțiunilor comise prin intermediul acestor publicații („Legea internetului”), p.36).

Totodată, proiectul limitează transmisia programelor de televiziune și radio cu conținut informativ, informativ-analitic, militar și politic pentru ceilalți radiodifuzori care nu se află sub jurisdicția unui stat membru al Uniunii Europene, cum ar fi statele membre ale Spațiului Economic European (Islanda, Liechtenstein și Norvegia), dar care nu sînt membre ale Uniunii Europene, or, potrivit art. 9*bis* al Convenției europene privind televiziunea transfrontalieră,

dreptul de acces la evenimentele de importanță majoră pentru societate urmează a fi asigurat pentru toți radiodifuzorii aflați în jurisdicția unui stat semnatar al instrumentului în cauză.

Sancțiunile pecuniare prevăzute de articolul indicat la pct.5 sînt prea mari și nu par a fi proporționale cu încălcările pentru care se preconizează a fi aplicate. La fel, sancțiunile nu sînt diferențiate în funcție de conținutul informației distribuite. Astfel, nu ar trebui aplicată aceeași sancțiune atît față de radiodifuzorii care transmit informații cu caracter provocator sau manipulator, cît și față de radiodifuzorii care nu transmit astfel de informații, dar acestea sînt produse într-o jurisdicție interzisă.

Cu referire la alin. (12¹) remarcăm că, potrivit art. 30 din Legea contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2000, hotărîrea instanței de contencios administrativ asupra acțiunii judecate în fond poate fi atacată cu recurs. Prin urmare, calea de atac împotriva hotărîrilor instanței de contencios administrativ este recursul.

Totodată, este problematică stabilirea unui termen de examinare a litigiului, deoarece există riscul încălcării acestui termen, statul fiind obligat în acest caz să repare prejudiciul cauzat de nesoluționarea cauzei în termen.

Subsidiar, proiectul conține carențe de tehnică legislativă care necesită a fi înlăturate.

La pct. 1, în scopul asigurării uniformității terminologiei, cuvintele „securitate informațională” se vor substitui cu cuvintele „securitatea spațiului informațional național”, noțiune utilizată de Codul audiovizualului (obiecție valabilă pe tot parcursul proiectului).

Se va indica sursa de publicare a Codului audiovizualului, după următoarea formulă: „(Monitorul Oficial al Republicii Moldova, anul publicării, numărul Monitorului, numărul articolului)”.

Cuvintele „după cum urmează” se vor substitui cu cuvintele „va avea următorul cuprins”.